

11a edició

MC

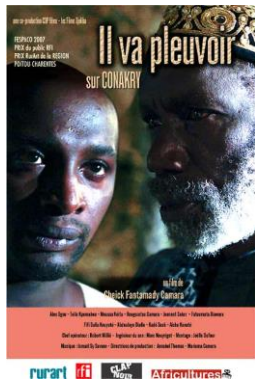
LA MOSTRA
DE CINEBAIX

Il va pleuvoir sur Conakry

Direcció: Cheick Fantamady Camara

Països: Guinea i França (2007)

Fitxa tècnica

Guió Cheick Fantamady Camara, Isabelle Chesneau **Fotografia** Robert Millié **Interpretació** Alexandre Ogou, Tella Kpomahou, Balla Moussa Keita, Fatoumata Diawara, Aicha Konate, Koumba Doumbouya, Rouguiatou Camara, Mahawa Camara **Durada** 97 min **Gènere** Ficció (drama) **Llengües** Francès i malinke, subtitulada en castellà

Sinopsi

BB és un jove dibuixant guineà que és elegit per succeir el seu pare, el fervent imam de la ciutat de Conakry. Atret pels valors de la modernitat, declina l'oferta i es decideix pel desafiament de seguir el seu somni, plantejant un conflicte generacional davant les tradicions i la religió. (FilmAffinity)

Crítica

L'amor a l'època del fundamentalisme

Per ser el seu primer llargmetratge, Cheick Fantamady Camara no es queda curt. En una història que no perd mai de vista el seu objectiu, aconsegueix barrejar de manera intel·ligent temes tan diversos com les relacions intergeneracionals, la poligàmia, el fanatisme religiós, el qüestionament d'algunes tradicions, l'occidentalització d'Àfrica. Plàsticament molt aconseguida, conduïda per actors remarcables, *Il va pleuvoir sur Conakry* és una divertida història situada en un paisatge encara massa sovint amputat del continent africà.

Il va pleuvoir sur Conakry és una mena de Romeu i Julieta a l'estil guineà. Dos joves, Bibi i Kesso, s'estimen. No casats, formen una parella molt contemporània: treballen (ell és caricaturista de premsa, ella informàtica) i fins i tot esperen un fill. Entre ells, trobem dues famílies oposades en tot. La de Kesso és oberta, progressista (el pare és el director del diari on treballa Bibi). La de Bibi està impregnada de tradicions ancestrals. I amb raó: el pare és l'imam de Conakry i destina el seu fill a la seva successió. De cap manera acceptarà un nen nascut d'una relació fora del matrimoni.

Més que un simple avatar de Romeu i Julieta, *Il va pleuvoir sur Conakry* transcendeix el mite shakespearí. Sobre un fons de saga amorosa i familiar, la pel·lícula vol sobretot presentar les contradiccions de la societat guineana contemporània: extremisme religiós, tensió entre africanitat i occidentalització, qüestionament de tradicions poc adaptades a la modernitat. Aquests temes es tracten a través de la figura de la parella, tensionat per dues famílies amb maneres de viure totalment oposades. Però la subtilesa del film recau en la manera en què es posen en escena les relacions entre les generacions (i de rebot, entre tradició i modernitat. Cheick Fantamady Camara filma alguns conflictes de manera frontal. Però li interessa més l'evolució de posicions de cadascú; evolució que permetrà a la jove parella viure la vida que ells volen.

En aquest sentit, *Il va pleuvoir sur Conakry* és abans que res una reflexió sobre l'evolució de les tradicions. A través del personatge de l'imam Karamo, les conviccions religioses queden en evidència perquè es puguin qüestionar millor, fins i tot denunciar. No és un tema d'ateisme en aquesta demostració, sinó la recerca d'un acord entre identitat africana i creences. Per demostrar el discurs del pare imam engegat per un Déu totpoderós, incapaç d'acceptar les opcions del seu fill, Camara utilitza l'absurd i l'humor. L'arribada salvadora de la pluja a Conakry és utilitzada de manera descarada pel govern, la qual cosa Bibi no té cap problema a fer saber a través de premsa amb una caricatura ben trobada. Bibi, a més, intenta desmuntar el discurs patern posant en relleu les incoherències entre pràctica de l'islam i animisme. Tot el guió, ple de girs ben dominats, apunta així cap a l'aparició d'una nova consciència: la necessitat d'una reconciliació identitària.

Aquesta presa de consciència es posa de manifest amb la posada en escena, que presenta el moviment com a centre de tot. Moviment de la ciutat, en primer lloc, autèntic personatge. El film comença així amb un pla aeri espectacular de Conakry, que sembla esculpida per la seva situació al costat del mar: la capital guineana és un entramat de carrers, alguns moderns, d'altres més modestos, una ciutat canviant. És un dels grans encerts d'*Il va pleuvoir sur Conakry*: inserir els seus personatges en un espai ben particular, divers, on conviuen musulmans pregant, joves en concerts, apartaments occidentalitzats i patis de cases tradicionals. Després, moviments dels personatges, a imatge de la seva ciutat: reflex d'una societat en moviment, són a la vegada els actors i els espectadors, de vegades impotents, dels canvis i els immobilismes que caracteritzen el seu lloc de vida. Una multitud de personatges secundaris es creuen i teixeixen un cert retrat de la Guinea contemporània. La decisió de no quedar-se amb dos personatges principals serveix per crear els diferents girs de la història. Això hauria pogut comportar en el film una complexitat una mica caòtica. Però no és el cas, ja que el guió (treballat a sis mans) sempre és precís i els diàlegs cisellats amb finesa. [...]

“Il va pleuvoir sur Conakry”: premis i seleccions principals

Ouidah (Benín) 2008

Verona 2007

Tübingen-Stuttgart 2007

Songes d'une nuit DV 2007

FESPACO 2007

Cheick Fantamady Camara

Filmografia com a director

2014 *Morbayassa*

2007 *Il va pleuvoir sur Conakry*

2004 *Be kunko* (curt)

2000 *Konorofili (o anxiété)* (curt)

1996 *Documentaire sur le SIAO* (documental)

Biografia

Nascut a Conakry (Guinea) el 1960, Cheick Fantamady Camara va estudiar Escriptura de Guió a l'Institut Nacional Audiovisual de França i Direcció a l'Escola Nacional Superior Louis-Lumière. Va ser assistent de direcció de Mohammed Camara i Zeka Laplaine, entre d'altres. Va realitzar un documental i dos curtmetratges. *Il va pleuvoir sur Conakry* va ser el seu primer llargmetratge. Després de lluitar durant anys per acabar el seu segon llargmetratge, *Morbayassa, le serment de Koumba*, i contra la malaltia, va morir el passat 6 de gener [2017].

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

